

mange mennesker i Danmark, der er i besiddelse af mange våben.

Jeg har dog så den glædelige nyhed, eller hvad man nu skal kalde det, men i hvert fald information, at oplysningerne fra Skytteforeningernes Våbenregistrering inden længe og muligvis inden udgangen af 2003 vil blive optaget i politiets centrale våbenregister, og det vil altså sige, at så får man et samlet billede af området.

Men det er altså ikke sådan, at der ikke bliver givet tilladelse i den konkrete sag, som fru Line Barfod spurgte til. Når det bliver forelagt Justitsministeriet er der foretaget en udskrift fra våbenregisteret, og det vil altså sige, at før man tager stilling til, om en person skal have tilladelse til anskaffelse af et våben på kaliber .32 eller derover, jamen så ved man, hvilke våben den pågældende person allerede er i besiddelse af til brug i skytteforeningen.

Kl. 15.15

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår, hvordan det kan gå til, når man nu har lavet den her ordning med central forelæggelse, fordi man ønskede bedre kontrol med det. Som jeg forstår ministerens svar, ligger kontrollen reelt stadig ude i skytteforeningerne. Det er skytteforeningerne, der kommer med alle oplysningerne, så Justitsministeriet nærmest bare har været ekspeditionskontor for skytteforeningerne, som jeg forstår justitsministerens gennemgang af, hvad der foregår.

Hvis det er sådan, så forstår jeg lidt bedre, at man har kunnet sige: Jamen så kan vi lige så godt lægge det ud til politiet, hvis det bare er sådan et rent ekspeditionskontor. Men hvis man reelt ønskede at have en kontrol, så forstår jeg ikke, hvordan man uden at have nogen oplysninger om, hvad disse sager i Justitsministeriet går ud på, kan vurdere, at der ikke er noget problem i at lægge det ud til politikredsene. Og det er jo det, der ligesom har rejst sagen, at ministeren ønsker at lægge det her arbejde ud til politikredsene.

Men skal politikredsene så heller ikke foretage andet end at ekspedere de sager, som skytteforeningerne har oplyst og taget stilling til?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det, man skal skelne imellem, vil jeg gerne sige til fru Line Barfod, er jo lige præcis kontrol og registrering. I det her tilfælde er det skytteforeningerne, der foretager registreringen, men det

er politiet henholdsvis Justitsministeriet via forelæggelsesordningen, der foretager kontrollen af, om der overhovedet skal gives tilladelse, og der er der jo en lang række kriterier, der skal være opfyldt, for at der kan gives tilladelse til, at den pågældende person kan få lov at erhverve sig et skydevåben og benytte det i den lokale skytteforening.

De spørgsmål, fru Line Barfod stillede, har jo ikke gået på kontrollen eller på de kriterier, der skal være opfyldt. De spørgsmål, fru Line Barfod stillede, er jo gået på registrering, og hvilken type statistik man kan få ud af det. Og der er det altså den lokale skytteforening, der via Skytteforeningernes Våbenregistrering sikrer sig, at de personer, der ønsker at erhverve sig et skydevåben, så også er registrerede, så man ved, hvilket antal våben den pågældende person har.

Så jeg kan faktisk ikke se, at der er noget problem, for det, fru Line Barfod her efterlyser, er jo lige præcis: Hvem er det, der udfører kontrollen? Den kontrol udføres ikke lokalt hos skytteforeningen, den udføres lokalt hos politiet og indtil videre via forelæggelsesordningen altså også i Justitsministeriet, som har skullet ind og vurdere, om der var grundlag for at give afslag til nogle af dem, der har ønsket at erhverve sig våben.

Så der har faktisk været en ganske klar opgavefordeling, og man kan sige, at det eneste, fru Line Barfod så har efterlyst, har været, hvorfor der så ikke i princippet blev foretaget en dobbeltregistrering, hvorfor man i Justitsministeriet ikke ville begynde at oparbejde sin egen registrering af de sager, der blev behandlet. Der har man altså valgt at sige, at da der allerede er en god registrering via Skytteforeningernes Våbenregistrering, så kan man lige så godt benytte sig af den og bruge den til at danne grundlag for de beslutninger, der skulle træffes.

Line Barfod (EL):

Jeg må tilstå, at jeg var så naiv, at jeg troede, at sagsbehandlingen i Justitsministeriet foregik på edb, og at det derfor var rimelig enkelt at se, hvor mange personer der var tale om, og at der var en mulighed for at se, når en person via sin skytteforening søgte om et våben, om den person tidligere havde fået våbentilladelse via Justitsministeriet.

Jeg kan forstå, at det har været meget naivt at tro, at man havde en sådan sagsgang i Justitsministeriet. Og vi må jo så tage stilling til, om vi synes, at der er grundlag for, at man faktisk får en